

Dato 03.08.2000
Journalnr. 5.1-3291
Vores ref. lr/maa

Resumé af sagen, der blev behandlet på Responsumudvalgets møde den 19. juni 2000

I forbindelse med køb af en stationsbygning stillede entreprenøren A på vegne virksomheden NP en anfordringsgaranti hos garantiselskabet K over for D i forbindelse med en betinget salgsaftale. Den kvalificerende omstændighed for at gøre anfordring gældende var, at NP ikke deponerede henholdsvis 14 og 10 mio. kr. i forbindelse med overtagelse af ejendommen.

Efterfølgende gik NP konkurs, og entreprenør A indgik i salgsaftalen efter D's accept.

Selve tvisten går på, i hvilket omfang D's herefter gør anfordringsgarantien gældende, herunder hvorledes anfordringens indhold og kvalificerende bestemmelse skal fortolkes.

I forbindelse med sagen har Højesteret anmodet F&P om at tage stilling til 2 spørgsmål:

Det i spørgsmål 1a omtalte forbehold er formuleret således, at D's advokat forbeholder sig D's ret til at gøre brug af den af K stillede anfordringsgaranti.

Spørgsmål 1:

Det bedes oplyst, hvorvidt der i almindelig handelsbrug og blandt kyndige handelsfolk er kustom eller sædvane for, at garanten i.h.t. en anfordringsgaranti, som den i sagen foreliggende, er pligtig at betale rente af garantibeløbet, når

- a. Beneficianten har fremsat skriftligt forbehold overfor garanten om udbetaling på anfordringsgarantien

og/eller

- b. Beneficianten har fremsat skriftligt påkrav overfor garanten om udbetaling på anfordringsgarantien.

Spørgsmål 2:

I det omfang spørgsmål 1 besvares bekræftende, bedes det oplyst, dels fra hvilket tidspunkt forrentningen skal ske og dels med hvilken rentesats.

F&P besvarede spørgsmålene således:

Ad spørgsmål 1a

Et forbehold formuleret som brev af 19. januar 1994 over for garantistiller er ikke et påkrav og kan ikke udløse krav om betaling af renter.

Ad spørgsmål 1b og spørgsmål 2

Hvor beneficianten har fremsat skriftligt påkrav over for garanten om udbetaling på en forsikringsanfordringsgaranti gælder forsikringsaftalelovens § 24.